

ת"פ 27392/02 - מדינת ישראל נגד רותם מילשטיין

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 24-02-27392 מדינת ישראל נ' מילשטיין(עוצר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

המאשימה	בעניין:	מדינת ישראל
		נגד
הנאשם		רותם מילשטיין

זכור דין

כתב האישום

.1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בשלושה אישומים כמפורט להלן:

(-) באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין); החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 24.1.24 עמדו שתי נשים במעבר ח齐ה סמור לקניון הקריון ושותחו בינהן בעברית (להלן באישום זה: המטלונות). הנאשם ניגש אליהן ואמר להן "סליחה, מה אתן חשבות שאtan נמצאות בעזה? תדברו עברית.. אתם ערבים מכלכם את מדינת הקודש", שלפ' מכיסו סכין בעלת להב באורך 7 ס"מ ואימס עליהם באומרו "עוד מילה אחת בעברית אני אשחת אותך ואתה". כאשר אחת המטלונות התקשרה למשטרת השליה הנאשם את הסcin ועצב את המקום.

(-) באישום השני הורשע הנאשם בריבוי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; היזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; והסתת גבול תוך נשיאת נשק, לפי סעיף 7(ב) לחוק העונשין. בהתאם לאישום זה, ביום 15.1.24 נפגשו הנאשם ושכנו (להלן באישום זה: המטלון) ברחבתה הcnisa לבניין, בmund זה ביקש המטלון מהנאשם שישמר על שקט לאור תלונות השכנים על רעש מדירתו. הנאשם התרגז, החל לגדוף ולאיים על המטלון ואמר לו כי הוא השטן וכי הוא יירוג אותן. או אז ניגש לבתו, נטל גראן וקרש, שב לרחבת הבניין והחל לרדוף אחרי המטלון ואדם נוסף שזיהו אינה ידועה, בעודו מניף את הגראן והקרש לעבר המטלונים הנמלטים מפניהם. לאחר מכן שב לדירתו, נטל לום ברזל וניפץ באמצעותו את חלון דירת המטלון. הנאשם נכנס לדירת המטלון, השtolל בתוכה והשליך חפצים לרחוב והכל לעיני העוברים והשבים במקום. בה בעת אמר הנאשם על המטלון בפגיעה בגופם של השכנים בבניין באומרו "אני השטן, מי שיזמין משטרת אני ארצת אותם, אני

עשה פה פיגוע...". במעשים אלו גרם הנאשם נזק לשלוש גיטרות, רדיטור, שולחן, שני כסאות ומתלה כביסה.

(-) באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירות הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין וגניבנה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום המתוון, ביום 30.12.23 טיפס הנאשם על חומה המקיפה את בית המתלוננים (באישום זה), נכנס למתחם שבচazar שלתווי היו סגורות אך לא נעולות ונגב מתוכו מסור חמלי, מסור דני, ספרי שמן, שתי מזמרות, כבלים לרכב, שופין, מברג, ספרי צבע וספרי חולודה. הנאשם יצא משער הכניסה אל החצר כשהארכוש ברשותו, ולאחר מכן שב לחצר, נטל אופניים, רכב עליהם עד לכינסה לחצר, הניחם שם ועצב את המקום. לאחר כשעה חזר למקום, פתח את שער החצר על מנת לקחת את האופניים אך נתפס על ידי המתלוננים אשר עלו אותו בחצר. כמו כן מסר המתלונן לנائب חוט ברזל וביקש שיקשרו את רגליו עד להגעת השוטרים והוא עשה כן.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. אביו של הנאשם העיד לעונש מטעם ההגנה. האב תאר את מצבו של בנו ואת המאמצים שהשकיעה המשפחה על מנת לסייע לו להיגמל מסמים וביקש לסייע לנائب למסר לטיפול ולשיקם את חייו.

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעונים על פה. הודגשו הערכיים המוגנים שנפגעו וחומרת האירועים וטען כי יש לקבוע מתחם ענייה נפרד לכל אישום. באישום הראשון הוצע מתחם הנע בין 20-10 חודשים מאסר בפועל; באישום השני בין 18-36 חודשים מאסר בפועל; ובאישור השלישי בין 8-18 חודשים מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הודגש כי בחודש 1/24 הוא הורשע בתיק אחר (טרם נגמר דין) והנה הוא שב לבצע עבירות. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לגזר על הנאשם 36 חודשים מאסר בפועל וعنيיה נלוית.

4. ב"כ הנאשם עתר לקבעת מתחם ענייה אחד לכל האישומים, הנע בין מספר חודשים בפועל לבין 24 חודשים מאסר. טען כי מדובר ברכף אירועים שבוצעו תחת השפעת סמים, בזמן קצר יחסית וכי קיימים קשר ענייני. הוצאה פסיקה והודגש כי לא נגרם נזק גופו באף אחד מהאירועים וכי משפחת הנאשם פיצתה את המתלונן באישום השני ואף הרכוש שנגנבה באישום השלישי אינם רב וכי הנאשם נתפס על ידי המתלוננים, נענה לדרישתם וקשר עצמו עד הגעת המשטרה. הסגנור טען כי מדובר בנאים צער כבן 26, שהביע חרטה על מעשייו והודה בהזדמנות הראשונה עוד בחקירתו במשטרה. כן הודגש שלחוות הרשותה אחת (בה טרם נגמר דין) וכי בני משפחתו מגויסים לסייע לו בשיקום חייו. לאור כך ביקש הסגנור למקם את העונש בשליש התחתון של מתחם הענייה.

5. הנאשם בדבריו האחרון הצטער על מעשיו וצין כי ברצוינו להיגמל מסמים וכי בעת המעצר, הוא משולב בתוכנית הכנה לטיפול.

דין והכרעה

קבעת מתחם הענייה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

6. הצדדים חולקים ביחס לשאלת האם יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים או שמא מתחם נפרד לכל אישום. אומר כבר עתה כי דעתינו כדעת המאשימה. מדובר באירועים שבוצעו במקומות ובנסיבות שונים, כלפי מתלוננים שונים ולא קשור ענייני-מהותי זה לזה, אלא הרושם הכללי הוא שמדובר במוגדות עבריניות שאומנם נובעת ככל הנראה שימוש בשםים, אך אין מדובר "בתכנית עברינית" אחת המקיימת את מבחן הקשר ההדוק. בכל מקרה, דעתינו היא שיש להעניק את מלאה המשקל לאינטרס המוגן של כל מתלון בנפרד וכך נתנו זה תומך בקייעת מתחמים שונים. עם זאת, בគונתי להטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות, שכן קביעת עונש נפרד בגין כל אישום תהא בבחינת התוצאות מחמירה מיידי עם הנאשם וכן גם בבקשת המאשימה.

7. הערכיהם המוגנים שנפגעו באישום הראשון הם שלונות נפש ותחושים ביטחוני האיש של המתלוננות, כמו גם תחשוש הביטחון של הציבור בכלל וזאת לאור כך שהଉירות בוצעו במקום ציבורי ולעומת כל. ביחס לנسبות הקשורות לביצוע העבירות אצין כי הגם שלא יוכסה לנאשם עבירה מניע גזעני, יש להביא בחשבון את הדברים החמורים שאמר למתלוננות ואת האיום המשמעותי בפגיעה בחיהן, אגב אחיזה בסיכון. התנהגות זו מוסיפה חומרה ממשית לאיורע כולו וגולום בה פוטנציאלי נזק ממשי. עם זאת, הנאשם התעשה במהירות לאחר שהמתלוננת התקשרה למשטרת, השלים הסיכון ועצב את המקום מבלי שהמשיך בהתנהגותו הפוגענית.

ביחס לעבירות באישום השני, מדובר בפגיעה בביטחונו של המתלונן, בתחושים המוגנים שלו בתווך ביתו - מבצרו ופגיעה ברכשו וקניינו. ביחס לנسبות הקשורות לביצוע העבירה אצין כי מדובר בהתנהגות ברינוי ואלימה במסגרת רדף הנאשם אחרי המתלוננים כשהוא מניף לעברם נשק קרב ומסוכן - גרזן וקרש. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא נכנס באלים לדירות המתלונן וגרם בה הרס רב, תוך השתלת חפציו לרוחבו. מדובר בהתנהגות אלימה ופרועה לאורך זמן, אשר יכולה להיות לגרום נזק גופני ממשועוט. ביחס לנזק הרכוש, הבאתិ בחשבון שלא פורט שוווי וכי הורי הנאשם פעלו לפצחות את המתלונן (ענ/1).

באישור השלישי מדובר בפגיעה בקניינים של המתלוננים ורכושם וכן בתחושים ביטחונים ובלתיות נפשם. בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירות אציג כי לא מדובר בכניסה אלימה לחצר המתלוננים, אלא בטיפוס על חומה, וכי דלת המחסן ממנה גנב הנאשם את הרכוש הייתה סגורה אך לא נעה. הרכוש שנגנבה היה לא מבוטל אם כי שוויו לא פורט. אך יש להוסיף כי הנאשם נתפס בכך על ידי בעלי הבית שנעלו אותו ביתם. כאן המקום להתייחס לעובדה שהנאשם נענה לדרישתם לקשר את רגליו באמצעות חוט ברזל עד להגעת המשטרה למקום ובכך מנע הסלמה של האירע.

8. ביחס למידיניות הענישה הנהוגת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 22/204 2022 **ירון מגן נ' מדינת ישראל** (28.4.2022), בו הורשע נאשם בעבירות איומים באמצעות סכין כלפי שכנו. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשים מאסר בפועל והופעל מאסר מוותנה (כך שששה"כ הוטלו עליו 8 חודשים מאסר בפועל); עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מהาง'נה** (2.9.2021), בו נידון נאשם שאים על בני משפחתו, כשהוא אוחז בסכין ל- 5 חודשים מאסר בפועל. ביחס למתחם הענישה קבעה ערכאת הערעור כי "נתוני האירע חיבבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בתנאים אלה - מספר חודשים מאסר"; עפ"ג 18-12-38269 **מושלמי נ' מדינת ישראל** (6.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי שכנו כי "ישראל ושותם" וזאת על רקע סכסוך מתמשך בנוגע לזכויות

רכושיות בקרקע. על הנאשם, בעל עבר צבאי ממשי שעברו נקי, הוטל מאסר על תנאי והתחייבות בבית המשפט המחויז ציין כי "מדובר במין שהורשע בעבירות אiomים ברף הגבוה שלה, והעונש שהושת עליו הוא מקל ביותר"; ת"פ 21-11-2024 **מדינת ישראל נ' מהדי שוויכ** (7.2.2024) בו נידון הנאשם כאדם בסיכון על מתלוון על רקע וכיום על אודות כיריך בחנות נוחות בתחנת דלק. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ועד 6 חודשים מאסר והטיל על הנאשם 21 ימי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 19-12-2024 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (28.7.2020), בו נידון עניינו של הנאשם שהורשע בעבירות פריצה למחסן גינה מפלטטי (מסוג "כתר"), גנבה והזיק לרbesch. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל לצורך ענישה כלכלית; ת"פ 19-03-2024 **מדינת ישראל נ' לוסיאנו חרמן אלברט** (23.4.2023), בו נידון עניינו של הנאשם שהורשע בשתי עבירות הסגת גבול בצוותא וגנבה בצוותא בכר שבשתי הزادמניות טיפס על גדר בית עסק ונגנב ממחסן סחורה בשווי של מעל ל-6,000 ₪. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 9 חודשים מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו שלושה וחצי חודשים מאסר לריצו בעבודות שירות ועונשים נלוויים.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי יש לקבוע מתחם ענישה באישום הראשון הנע בין מספר חודשים מאסר ועד 18 חודשים מאסר; באישום השני מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשים מאסר; ובאישור השלישי מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר קצר שניית לשאת בעבודות שירות לבין 15 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתិ בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 26) ואת הودאותו, אשר ביטהה חרטה והביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפוטי ובצורך לזמן רבים. הבאתិ עוד בחשבון את מצוקתו בעת האחרונה הנובעת מצריכת סמים כפי שפורט בטיעוני ההגנה, וכן את רצון בני משפטו לסייע לו לשיקם את חייו. לכך יש להוסיף את התקופה בה שווה הנאשם במעצר, שתנאיו לא אחת קשים ממאסר.

11. נקודה נוספת עניינה עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם הורשע ביום 11.1.24 בהליך נוסף המתנהל נגדו (בעבירותים, תקיפה סתם וההתנהגות פרועה במקומ ציבורי משנה 2019) ודיננו טרם נגמר. אכן זה אינו חלוט אך מובן שניתן לראות בו כנתון רלוונטי אף הסגנון לא טען אחרת. אdegש בעניין זה שה הנאשם הורשע בהליך الآخر על פי הודהותו ואף נתן זה מלמד על המשקל שיש לתת להרשעה הגם שאינה חלויטה (במובן של הסיקוי שהנאשם זוכה בסופו של יום בגין עבירות אלו). העבירות באישומים הראשונים והשני בתיק מושא עניינו, בוצעו ימים ספורים בלבד לאחר הכרעת הדין בתיק האחר ויש בכך כדי ללמד שההליך הקודם לא השיג הרתעה. כן אזכיר שההתנהגות הנאשם בתיק האחר היא בעלת קווי דמיון ברורים להתנהגותו באישום הראשון ואף בשני.

12. לאור כך יש להטיל על הנאשם עונש מאסר אם כי לאור נתוני האישיים ניתן להסתפק בעונש הקרוב לתחטיב מתחמי הענישה וזאת תוך שמייא מביא בחשבון את חומרתו של עונש מאסר בכלל ובעור צער שלא שהוא במאסר מעולם בפרט. יש להזכיר על תוצאה זו ונימtan רק לקוות שהנאשם ישכיל לנצל את תקופת המאסר לצורכי השתתפות בהליך טיפול.

ובגמילה מסמים ושיתميد בו אף לאחר שחרורו. בעניין זה התרשםתי מדברי אביו המעניין לסייע לו לשיקם את חייו וראוי שיאפשר למשפחתו לסייע לו לאחר שחרורו. ראוי אפילו שב"ס יאפשר לנאים לעבור הליך שיקומי ככל שיבקש זאת ויתאים לכך.

13. לאור כך, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

- א. 18 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 24.1.24.
- ב. מאסר על תנאי במשך 4 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא עבר במשך שנתיים אחת או יותר מהעירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי למתלוננים לפי החלוקה הבאה:
 - ע"ת מס' 10 ו-13 בסך 1,500 ₪ כל אחת.
 - ע"ת מס' 5 בסך 1,500 ₪. הbatis בحسابו בעניין זה שמשפחת הנאשם פיצתה את המתلون כפי שהציג הסנגור.
 - ע"ת מס' 3 ו-9 בסך 1,000 ₪ לכל אחד.

הסכוםים ישולמו בעשרה תשלום שווים ורכופים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים הנוכחי, תעמוד היתה לפירעון מיד. המיאה תמציא בתוך 30 יום למצוות את פרטיה המתלוננים ותביא לידיועת את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את מלא נזקיהם של המתלוננים והם רשאים להגיש תביעה אזרחית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' סיון תשפ"ד, 10 יוני 2024, במעמד הצדדים.